

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **KD TRANSPORT, mezinárodní zasílatelství, spol. s r. o.**
sídlem Sladkovského 625/31, Olomouc
zastoupen Mgr. Michalem Novákem, advokátem
sídlem Fibichova 1141/2, Olomouc

proti
žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2019, č.j. 47677/2019-MZE-18144, sp. zn. 5ZK18884/2019-18144,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 26. 11. 2019, č.j. 47677/2019-MZE-18144, sp. zn. 5ZK18884/2019-18144, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 16 818 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám Mgr. Michala Nováka, advokáta, sídlem Fibichova 1141/2, Olomouc.

III. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 11. 2019, č.j. 47677/2019-MZE-18144, sp. zn. 5ZK18884/2019-18144, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského ze dne 12. 7. 2019, č.j. UKZUZ 118311/2019.
2. Ústřední kontrolní a zkušební ústav zemědělský shledal žalobce vinným ze spáchání přestupku dle § 79g odst. 1 písm. s) zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění platném ke dni spáchání tohoto přestupku (dále jen „ZRLP“), kterého se žalobce dopustil tím, že dne 7. 11. 2018 podle zjištění kontrolního orgánu v rámci kontroly provedené ve skladu na adrese žalobce Sladkovského 625/31, Olomouc – Hodolany přemístil v rozporu s § 59 odst. 1 ZRLP v návaznosti na odst. 3 tohoto zákona přípravky na ochranu rostlin pod obchodním názvem Mezza 500g/l SC (Metazachlor 500g/l SC) v celkovém množství 14 400 litrů, v kanystrech po 5 litrech, č. š. 05734, datum výroby 06-2017 (dále jen „přípravek“), který umístil ve svém skladu, přičemž před fyzickým přemístěním přípravku na území České republiky neoznámil prvostupňovému orgánu tři pracovní dny předem informace požadované ZRLP (výrok I.). Za výše uvedené jednání byla žalobci uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (výrok II. a III. tohoto rozhodnutí).

I. Shrnutí procesního postoje žalobce.

3. Žalobce namítá, že rozhodnutí obou stupňů správních orgánů jsou nezákonná. Žalobce argumentuje tak, že pouze obstarával (zajišťoval) přepravu; se zbožím (přípravkem) fakticky nedisponoval a nenakládal, neboť dispoziční oprávnění k zásilce svědčilo dovozci MAC GmbH, Alte Landstrasse 15, 88138 Sigmarszell, Německo (dále jen „MAC GmbH“). Ve své argumentaci poukazuje na to, že osobně pro dovozce pouze domluvil nákladní dopravní prostředek, jehož prostřednictvím dopravce (JAVI TRANS s.r.o.) zboží převezl.
4. Žalobce v této souvislosti namítá rozpor mezi prvostupňovým a napadeným rozhodnutím. Z obsahu obou rozhodnutí totiž není zřejmé, zda se jednalo o přepravu, dovoz či přemístění zboží. Zatímco prvostupňový orgán opakovaně uvedl, že žalobce zboží přemístil, podle žalovaného žalobce zboží pouze hodlal přemístit, a v předmětné věci figuroval jako přepravce, tedy právnická osoba realizující přepravu.
5. Žalobce poukazuje na to, že pro dovozce zboží přijal do celního skladu a z tohoto důvodu je v dokumentaci uváděna jako adresa dodání adresa celního skladu žalobce. Zde bylo zboží pod celním dohledem a nemohlo se dostat do „volného oběhu“.
6. K prokázání svých tvrzení žalobce navrhuje vyslechnout jednatele dopravce JAVI TRANS s.r.o. jako svědka a dále navrhuje dokazovat listinami - potvrzením zasílatele (email ze dne 4. 10. 2018), objednávkou přepravy č. 382632, výpisem z obchodního rejstříku JAVI TRANS s.r.o., transportním příkazem č. E-M-0886, nákladním listem č. CMR NL SPO/233895 a fakturou č. VF-3112/2018.

7. Žalobce navrhuje napadené i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušit. Na tomto procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, včetně jednání, které ve věci proběhlo.

II. Shrnutí procesního postoje žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí a zdůrazňuje, že správní orgány jsou vázány smyslem a účelem zákona. V této souvislosti předkládá důvodovou zprávu k zákonu č. 299/2017 Sb., změna zákona o rostlinolékařské péči a souvisejících zákonů (dále jen „důvodová zpráva k ZRLP“), z níž plyne záměr zákonodárce ochránit vnitřní trh a zabránit uvádění na trh a použití přípravků, které nejsou v České republice povoleny. Podle žalovaného je pro účely výkladu § 59 odst. 1 ZRLP irelevantní definice dovozce; stejně tak odmítá výklad žalobce, že v nyní projednávané věci je odpovědnou osobou osoba, která dopravu fyzicky realizovala.
9. Žalovaný navrhuje, aby žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta. I žalovaný na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem, včetně jednání.

III. Posouzení věci

10. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
11. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumával v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Podle § 79g odst. 1 písm. s) ZRLP se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že přemístí přípravek určený k použití v jiném členském státě nebo třetí zemi v rozporu s § 59 a § 60 nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím uvádění přípravků na trh.
13. Podle § 59 odst. 1 ZRLP jsou právnické osoby nebo podnikající fyzické osoby, které dovezou ze třetí země nebo přemístí přípravek z jiného členského státu na území České republiky za účelem jeho dalšího přemístění do jiné členské země nebo vývozu do třetích zemí, povinny oznámit Ústavu vždy 3 pracovní dny předem informace podle odstavce 3 před přemístěním nebo dovozem na území České republiky. Podle § 59 odst. 3 ZRLP oznámení o výrobě nebo přemístění přípravku musí kromě označení oznamovatele, obsahovat a) název přípravku, množství přípravku po jednotlivých šaržích, typ a velikost obalu, b) místo výroby nebo skladování, c) identifikace způsobu přepravy, trasy a datum a čas přepravy.
14. Součástí správního spisu je protokol o kontrole ze dne 7. 11. 2018, č. 18005057, č.j. UKZUZ 14461/2018, po které bylo se žalobcem dne 21. 6. 2019 zahájeno správní řízení o uložení pokuty za spáchání přestupku ve smyslu § 79g odst. 1 písm. s) ZRLP. Součástí správního spisu jsou dále listiny, z nichž správní orgány vycházely. Předně jde o zasílatelský příkaz (příkaz k obstarání přepravy) ze dne 8. 10. 2018, č. E-M-0886, z něhož plyne, že klientem je společnost MAC GmbH a žalobce, přejímka zboží se uskuteční na adrese společnosti De Rijke (LA Spijkenisse v Nizozemí), místem dodání je adresa žalobce (Sladkovského 625/31, Olomouc-Hodolany), jako zasílatel („spedition“) je v příkazu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

uveden žalobce, jako dodavatel („lieferant“) je uvedena společnost Whyte Group, se sídlem ve Velké Británii. Předmět přepravy je specifikován jako Matazachlor, Mezza 500 Sc, v množství 14 400 litrů a koncentraci 500 g/l, (v balení umístěných v 18 paletách). Dále je v příkazu uvedeno upozornění, že se jedná o látku nebezpečnou pro životní prostředí „UN 3082 UMWELTGEFAHRDENDER STOFF, FLUSSIG, N.A.G. (ENTHALT METAZACHLOR 43%), 9, III)“. Dále jde o dodací list ze dne 8. 10. 2018, č. E-M-0886, podle něhož měl MAC GmbH a žalobce dodat přípravek Matazachlor na adresu sídla žalobce (na dodacím listu je rovněž uvedeno výše citované upozornění), fakturu ze dne 18. 10. 2018, č. VF-3112/2018, vystavenou žalobcem společností MAC GmbH za uskutečnění dopravy přípravku z EXW 3208 LA Spijkenisse (NL)-779 do Olomouc Hodolany (CZ) ve dnech 10. 10. 2018 - 15. 10. 2018 a celní prohlášení na propuštění zboží do režimu uskladnění v celním skladu na adrese sídla žalobce ze dne 22. 10. 2018.

15. K návrhu žalobce zdejší soud dále dokazoval obsahem emailu ze dne 4. 10. 2018 mezi zaměstnancem žalobce Ing. K. J. a panem M. (email „X“) o ceně za poskytnutí přepravy („providing of the transport“) zásilky „Pesticides (MEZZA 500 g/l SC) – ADR/UN 3082, Class 9, Group II“, z La Spijkenisse do Olomouce, s možností přepravy od 5. 10. 2018 do 8. 10. 2018. Dále zdejší soud dokazoval dokladem CMR (mezinárodním nákladním listem) č. SPO 233895, kde je jako odesílatel uvedena společnost Whyte Chemicals UK, jako příjemce („destinataire“) žalobce, jako přepravce JAVI TRAN s.r.o., do místa určení OLOMOUC HODOLANY, CZECH REPUBLIC. Předmět zásilky je vymezen jako Metazachlor, „ENVIROMENTALLY HAZARDOUS“. Konečně k návrhu žalobce zdejší soud dokazoval fakturou za přepravu zboží ze Spijkenisse do Olomouce vystavenou JAVI TRANS, s.r.o. pro žalobce. Zdejší soud zároveň nepovažoval za potřebné vyslechnout jednatele dopravce JAVI TRANS s.r.o. ani dokazovat výpisem z obchodního rejstříku tohoto dopravce, neboť relevantní důkazy, z nichž plyne, že JAVI TRANS s.r.o. byl faktickým přepravcem přípravku, plynou z výše shrnutých listin.
16. V posuzované věci figurovaly tři podnikatelské subjekty: MAC GmbH (který si u žalobce obstarání přepravy objednal), žalobce (který měl dle správních orgánů povinnost orgán dohledu o přemístění přípravku informovat) a JAVI TRANS s.r.o. (přepravce, jenž dle pokynů žalobce dopravil přípravek z Nizozemí do České republiky – do skladu v sídle žalobce).
17. Žalobce od počátku namítá, že přestupek dle § 79g odst. 1 písm. s) ZRLP nespáchal, neboť nebyl osobou, která by přípravek přemístila do České republiky za účelem jeho dalšího vývozu ve smyslu § 59 odst. 1 tohoto zákona. Ze ZRLP plyne, že musí jít o právnickou nebo podnikající fyzickou osobou, která doveze (ze země mimo Evropskou unii) nebo přemístí (v rámci Evropské unie) na území České republiky přípravek (ve smyslu přípravku na ochranu rostlin), a to za účelem dalšího přemístění nebo vývozu.
18. Není sporu o tom, že žalobce vykonává podnikatelskou činnost v oblasti mezinárodního zasílatelství. Zatímco úkolem dopravce je zajištění dopravení zboží, zasílatel poskytuje v přepravním řetězci pro svého příkazce vše potřebné k tomu, aby se zásilka řádně dostala ke svému příjemci. V průběhu správního řízení žalobce zdůrazňoval, že v posuzovaném případě nebyl v pozici dovozce ani přepravce, nýbrž „zprostředkovatele“. U jednání zdejšího soudu pak žalobce argumentoval v tom směru, že pokud „zprostředkoval“ přepravu přípravku prostřednictvím JAVI TRANS s.r.o., byla to tato společnost, coby

dopravce, kterou stíhala informační povinnost; k tomu žalobce u jednání odkazoval na doklad CMR (mezinárodní nákladní list).

19. Pokud jde o mezinárodní nákladní list, tak zdejší soud nezpochybňuje, že se jedná o doklad o uzavření přepravní smlouvy (smlouvy obsahující závazek přepravit věc) ve smyslu čl. 4 Úmluvy o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě (dále jen „Úmluva CMR“). Z nákladního listu plyne, že JAVI TRANS s.r.o. byla dle čl. 6 Úmluvy CMR přepravcem a žalobce příjemcem zásilky (na území České republiky). Vedle smluvního vztahu s přepravcem JAVI TRANS s.r.o. však žalobce byl ve vztahu k předmětu zásilky v postavení zasílatele, resp. jak se sám označuje, „zprostředkovatele“ (příkaz k obstarání přepravy ze dne 8. 10. 2018, č. E-M-0886, email ze dne 4. 10. 2018); pokud jde o povědomí o tom, co je předmětem zásilky, tak ten byl specifikován ve všech dokladech a rovněž ve výše zmíněném emailu zaměstnance žalobce ze dne 4. 10. 2018. Není tedy pravdou tvrzení žalobce u jednání soudu, že „neměl ani tušení“ o tom, co zásilka obsahuje, ani tvrzení jednatele žalobce v rámci konečného návrhu, že byl pouhým „skladovatelem“.
20. Zdejší soud však i po provedeném dokazování dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného postrádá dostatečné a srozumitelné odůvodnění, na jehož základě by bylo možno závěr vyslovený správními orgány, že žalobce je ze všech tří zainteresovaných subjektů právě tím, koho lze potrestat za spáchání uvedeného přestupku, přezkoumat. Pouze přezkoumatelné rozhodnutí přitom může být předmětem hodnocení z hlediska tvrzených nezákonností a vad řízení; nepřezkoumatelnost rozhodnutí představuje vadu, která má za následek nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí, či zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19.2.2008, č.j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je dána zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat. Taková situace nastala i v nyní posuzované věci.
21. Pokud jde o argumentaci žalobce uplatněnou v řízení před správními orgány, žalobce namítal, že povinnost dle § 59 odst. 1 ZRLP má pouze dovozce (s odkazem na § 2 odst. 2 písm. d/ ZRLP), který nemůže být zaměňován s jinými subjekty podílejícími se na obstarání přepravy, skladování a manipulaci se zásilkou. Poukazoval rovněž na záměny pojmů přemístění a dovoz s tím, že odpovědná za porušení uvedené informační povinnosti je výhradně společnost MAC GmbH, nikoli skladovatel či obstaravatel přepravy. Žalobce v odvolání zdůraznil, že figuroval pouze jako obstaravatel přepravy a dále byl zplnomocněn dovozcem k zastupování v celním řízení a k uskladnění zboží v celním skladu. V doplnění odvolání žalobce namítal, že ZRLP výslovnou definici pojmu přemístění neobsahuje, přičemž činnost jako přemístění či umístění je oprávněn realizovat subjekt, který zásilkou obsahující přípravek disponuje; takovou osobou žalobce nebyl. Podle žalobce jak „přemístění“, tak „umístění“ přípravku vyžadují na straně disponenta aktivní činnost, tedy dispozici s přípravkem. Činnost zasílatele je v celém procesu přepravy jiná; zasílatel zásilkou podle žalobce nedisponuje. Žalobce dále v odvolání namítal, že i kdyby bylo shora uvedené pominuto, pak povinnost oznámit ZRLP požadované informace tři pracovní dny předem je pro žalobce nesplnitelná, neboť takovými informacemi nedisponuje; takové informace zná „tři pracovní dny předem“ pouze dovozce, který není povinen je zasílateli poskytovat.
22. Žalovaný v napadeném rozhodnutí s odkazem na znění § 59 odst. 1 ZRLP, který uvádí kromě pojmu dovoz záměrně i pojem přemístění, argumentoval tak, že v dokladech byl Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

žalobce uváděn jako přepravce, tj. právnická osoba realizující přepravu, a to na dodací adresu, která je jeho sídlem, kdy na tomtéž dokladu je uvedena také společnost MAC GmbH. Dále žalovaný k odkazu žalobce na § 2 odst. 2 písm. d) ZRLP uvádí, že „z hlediska systematiky zákona lze dovodit, že ustanovení § 2 odst. 2 písm. d) rostlinolékařského zákona je z obsahu legálních definic vztážen k části zákona upravující (v návaznosti na § 12) registraci dovozců rostlin, rostlinných produktů a jiných předmětů vypěstovaných nebo vyrobených na území České republiky, a osob, které je uvádějí na trh, tj. k Hlavě III...a nikoli k Hlavě IV rostlinolékařského zákona, upravující přípravky a pomocné prostředky na ochranu rostlin (zahrnující také ustanovení § 59...)“.

23. Dále žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že námitka odvolatele o záměně pojmů dovoz a přemístění není důvodná, neboť § 59 odst. 1 ZRLP zahrnuje obě možnosti, to znamená dovoz přípravku ze třetích zemí, tak také přemístění přípravku z jiného členského státu na území České republiky za účelem jeho dalšího přemístění do jiné členské země nebo vývozu do třetích zemí. Oznamovací povinnost se tudíž vztahuje také na žalobce, jako na subjekt, který hodlal přípravek přemístit. Pokud jde o odvolací námitku, že žalobce nedisponuje informacemi nutnými ke splnění informační povinnosti, k tomu žalovaný uvedl, že je na každém dalším distributorovi přípravku, aby si tyto informace opatřil a ověřil od dovozce nebo toho distributora přípravku, od něhož přípravek převzal v rámci distribučního řetězce. Je věcí závazkového soukromoprávního vztahu, aby dotčené subjekty vzájemně spolupracovaly s cílem splnit oznamovací povinnost a tím eliminovaly důsledky případného protiprávního jednání.
24. Z výše uvedeného plyne, že žalovaný nijak nevysvětlil, proč je žalobce ze tří zainteresovaných subjektů právě tou osobou, která naplňuje pojem „přemísťovatele“ přípravku ve smyslu § 59 odst. 1 ZRLP. Argumentace žalovaného reaguje na odvolací námitky jen citací dotčeného ustanovení ZRLP a s argumenty žalobce se nikterak věcně nevyrovnává. Žalovaný nezdůvodňuje, proč informační povinnost nedopadala na společnost MAC GmbH, jak namítal žalobce v odvolání. Správní orgány přitom měly na základě skutkových podkladů jednoznačně zdůvodnit, na který subjekt, na základě jakého dispozičního oprávnění plynoucího ze smluvních vztahů, dopadala uvedená veřejnoprávní povinnost. Žalovaný se rovněž nevypořádal s námitkou, že tím, že žalobce dle svého tvrzení ve svém postavení s přípravkem nedisponoval, informační povinnost ani splnit nemohl (a nebylo to objektivně v jeho možnostech). Jde přitom o součást komplexu povinností obsažených v § 59 ZRLP. Soud ve správním soudnictví pak nemůže úlohu žalovaného v tak významném rozsahu nahrazovat.
25. Zdejší soud dává žalobci rovněž za pravdu, pokud jde o rozpory v pojmech používaných správními orgány. Je zjevné, že správní orgány si pozici žalobce v uvedeném obchodním případě neujasnily. Ve výroku I. prvostupňového rozhodnutí prvostupňový orgán uvádí, že žalobce přípravek přemístil (ve smyslu § 59 odst. 1 ZRLP), na straně 3 svého rozhodnutí pak žalobce označuje jako přepravce. Žalovaný pak žalobce označuje jako osobu, která zboží hodlá v budoucnu přemístit: „oznamovací povinnost stanovená v § 59 odst. 1 ZRLP se tudíž vztahuje také na odvolatele jako na subjekt, který hodlal dotčený přípravek následně přemístit.“. K jiné odvolací námitce pak žalovaný dokonce o žalobci hovoří jako o distributorovi, což je pojem používaný ZRLP v souvislosti s jinými povinnostmi.
26. V posuzovaném případě tak žalovaný nedostal požadavkům na řádné vypořádání nosných odvolacích námitek a jeho rozhodnutí postrádá dostatečně srozumitelné zdůvodnění. Proto Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

nemůže v rámci soudního přezkumu obstát. To vede ke zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a ke vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). V něm je žalovaný vázán právním názorem zdejšího soudu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 78 odst. 5 s.ř.s.) s tím, že odvolací námitky žalobce vypořádá a zároveň vezme v úvahu i důkazy provedené u jednání soudu.

IV. Náklady řízení

27. O nákladech účastníků řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný ve věci nebyl úspěšný, proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále náklady právního zastoupení za tři úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci a příprava zastoupení, žaloba, účast při jednání), společně se třemi režijními paušály po 300 Kč (§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 4 a § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb /advokátní tarif/), a s náhradou cestovného vozidlem RZ X (s průměrnou spotřebou 6,66 l/100 km, za cenu 43,90 Kč/l, jak plyne z kopie technického průkazu a dokladu o nákupu pohonných hmot ze dne 1.4.2022) k jednání soudu dne 1.4.2022 z Olomouce do Brna a zpět v celkové vzdálenosti 160 km (§ 157 a § 158 zákoníku práce) ve výši 1 219,80 Kč. Celkem tedy náklady činí 16 818 Kč, včetně DPH, kterou je zástupce povinen odvést podle zákona č. 235/2004 Sb. K zaplacení byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 8. dubna 2022

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

David Raus v.r.
předseda senátu